

O mângâiere

Adina Speranta

O mângâiere-a ta-i ocean de nemurire
În care eu mă scald crezând in fericire...
Când șoaptele-ti trezit-au talazuri de dorință
Noi ,amândoi ,am depășit a pragului voință.

Prin jocuri de lumină , furtună de culoare
Mi-ai aratat ce este a trupului cântare ...
Și prin acorduri tandre create lin, duios
Ai dat esență caldă pierdutei ce am fost.

Atingerea-ți suavă a renăscut in mine
O poezie dulce vibrând prin șoapte, rime...
Și-n arderea ispitei mocnind in jar dorință
Am devenit, la apogeu,o singura ființă.

Pe valuri de dorință mă porți , iubitul meu,
Dorul , sărutu-mi si ființa te caută mereu...
Năvalnică iubirea te strigă si te cheamă
Pășind peste regrete ,de-acuma ,fără teamă!

Într-o tăcere aprinsă de-al pasiunii foc
Aș vrea să uiți de tine într-al genezei joc...
Și-n arderi de o clipă , incendii pe vecie ,
Crea-vom Paradisul prin vers si poezie!